सर्गः ९ गमयितुं प्रभुरेषसुखेन मां न महतीं वत पान्थ वधूजनः । इतिदयातइवाभवदायता न रजनी रजनीशवती मधौ॥३७॥ अनुभवन्नवदोलमृतूत्सवं पटुरपि प्रियकण्ठजिघृक्षया। अनयदासनरज्जुपरिग्रहे भुजलतां जडतामवलाजनः॥३८॥त्यजतमानमलं वत विग्रहैर्नपुनरेति गतंचतुरं वयः। परभृताभिरितीवनिवेदिते स्मरमतेरमतेस्मवधूजनः॥ ३९॥

गमयितुमिति। रजनी रात्रीमधौवसन्ते इति दयातो दयाया इवायता दीर्घा नाभूत् किं० मधौ रजनी रात्रिस्तदीशश्चन्द्रस्तद्वति इति किम् वत इति खेदे एष पान्थानां मार्गं गच्छतां वधूजनः स्त्रीलोकोमहतीं दीर्घां मां सुखेन गमयितुमतिक्रमितुं न प्रभुः समर्थः॥ ३७॥ अनुभवन्निति। पटुः समर्थोपि अवलाजनः स्त्रीलोकः प्रियस्य पत्युः कण्ठस्य जिघृक्षया ग्रहीतुमिच्छया आसनस्य या रज्जुस्तस्याः परिग्रहे ग्रहणे भुजलतां हस्तवल्लीं जड़तांस्थिरतामनयत् प्रापयतिस्म किं० कुर्व्वन् नवा दोला प्रेङ्खा यस्मिन् तं ऋतोर्व्वसन्तस्योत्सवमनुभवन् सन् ॥ ३८ ॥ त्यजतेतिवधूजनः स्त्रीलोकोरमते क्रीड़तिस्म कस्मिन् सतीव परभृताभिः कोकिलाभिरिति स्मरस्य कामस्य मते निवेदिते सतीव इतिकिम्यूयं मानं रोषं त्यजत विग्रहैर्विरोधैरलं वारणं गतं चतुरं वयोयौवनं पुनर्नैतिप्राप्नोति ॥ ३९ ॥